

Svätý Florián



Svätý Florián sa zobrazuje ako rímsky vojak s prilbou na hlave, v ľavej ruke so zástavou, v pravej s nádobou na vodu, ktorou zalieva horiaci dom.

Svätý Florián žil koncom 3. a začiatkom 4. storočia po Kristovi. Bolo to za vlády rímskeho cisára Diokleciana. Narodil sa v Ceti, v dnešnom Zeilselmaure v Rakúsku alebo Linzu. Stal sa vojakom a neskôr dosiahol hodnosť plukovníka pohraničných rímskych légii. Posledné roky služby pôsobil v légii v meste Lauriakum, dnešné Lorch. Vtedy Rakúsko patrilo pod Rím.

Raz keď veliteľ rímskeho vojska obhliadol podunajské posádky, zistil ňu medzi vojakmi sa šíri kresťanstvo. Nahlásil to pohanskému cisárovi. Omrzený starobou a popudzovaný najvyšším veliteľom Galeriom, úhlavným nepriateľom kresťanstva, cisár Dioklecian vydal rozkaz vyhubiť kresťanstvo vo vojsku. Tento rozkaz mal vykonať jeho vládca Akvilin. Akvilin

vydal rozkaz, aby všetci vojaci obetovali rímskym bohom. Plukovník Florián nebol ochotný nariadiť rešpektovať a preto bol zo služby prepustený. Neskôr bol vydaný rozkaz, že kto sa bude hlásiť ku kresťanstvu a nebude ochotný obetovať sa pohanským bohom, bude usmrtený.

Akvilin dal uväzniť 40 vojakov hlásiacich sa za kresťanov. Florián ich chcel povzbudiť a tak sa vybral za nimi. Cestou ho stretli cisárski vojaci a prezradili mu cieľ svojej výpravy: vypátrať, zajať a uväzniť kresťanov. Florián im povedal: Prečo idete tak ďaleko? Ja sám som kresťan. Chcel tak odvrátiť náhle pátranie po ostatných bratoch. Chytili ho a priviedli pred miestodržiteľa a Akvilina. Tento sa priam zhrzil, keď sa dozvedel skutočnosť, že jeho bývalý dôstojník je kresťan. Zatiaľ to s nim zošubmi ale i hrozbami. Florián smelo odpovedal: Ako vojak som sa poslušal a mienim poslúchať. Keď však ide o Krista, nerozkáže mi! Najprv som Kristov, potom cisárov.

Draho za to zaplatil. Dvakrát bol strážený zbíjaný, kliešťami mu vytrhávali mäso z pliec, ale ani bič ani kliešte nemali silu zlomiť jeho vernosť, udusiť plamene jeho lásky ku Kristovi. Nakoniec mu priviazali na krk afký kameň a takto ho hodili do rieky Enns.

Plukovník Florián si najprv kľakol a vrúcne sa zaľal modliť. Nikto z vojakov nemal silu mu ten kameň priviazať a hodiť ho do rieky. Nakoniec priskočil akýsi mladík a posotil ho do rieky. Rieka Enns ho pohltila. Potôčky krvi ako ohnivé plamene preráfali istú vodu, kým neodovzdal svoju dušu svojmu najvyššiemu Kráľovi, Ježišovi Kristovi. Stalo sa to 4. mája roku 304, t.j. pred 1706 rokmi.

Po skončení obdobia prenasledovania kresťanov na mieste hrobu sv. Floriána veriaci postavili kaplnku, neskôr kostol a kláštor. Tieto budovy sa nachádzajú v Rakúsku alebo mesta Linz.

Ľasť telesných pozostatkov sv. Floriána je ulofená v chráme a druhá časť je v Ríme. Roku 1183 poľský kráľ Kazimír spolu s krakovským biskupom Gedeonom vyfiadali od pápeľa telesne pozostatky sv. Floriána ako záľtitu proti Rusom. Ich fiadosti pápeľ vyhovel a pozostatky boli ulofené v novovystavanom chráme v Krakove. Odvtedy sa stal sv. Florián patrónom Poľska.

Sv. Florián sa uctieva ako patrón hasičov. Zobrazuje sa ako rímsky vojak s prilbou na hlave, v ľavej ruke so zástavou, v pravej s nádobou na vodu, ktorú zalieva oheň na horiacom dome.

Dobrovoľná poľfiarna ochrana SR verná tradíciám svojich otcov vyhlásila deň sv. Floriána 4. máj za Deň hasičov.